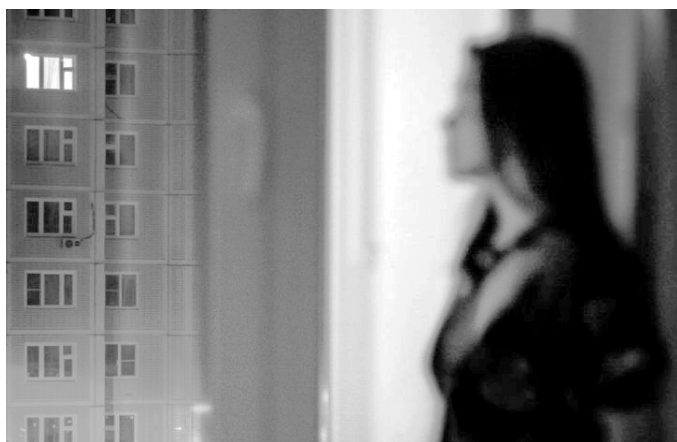

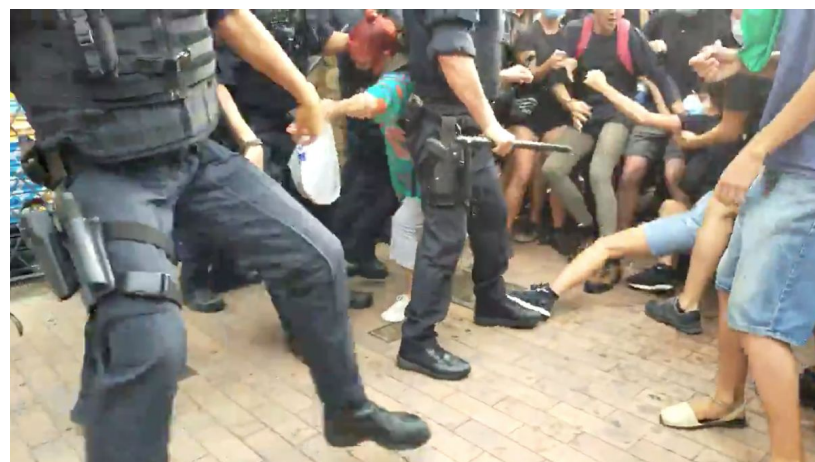
QUÈ BONICA ÉS CATALUNYA VISTA DES DEL PARLAMENT

El Parlament català, el més antic d'Europa després de l'islandès, és notícia amb els 62 treballadors que han cobrat sense treballar ni estar jubilats des del 2008, arribant l'últim any a 1,7 milions d'euros provinents de l'erari públic. L'escàndol ha esclatat per la investigació d'una periodista, amb moltes dificultats per accedir a la informació. L'expresident del Parlament, Ernest Benach, ho justifica dient que tots els diputats ho van aprovar, i que el context de 2008 era molt diferent del d'ara, mentre que el poeta Narcís Comadira diu que el Parlament català no és altra cosa que uns encants.

corpuscular, mentre els mossos segueixen repartint llenya en els desnonaments i cada cop hi ha més gent que viu en barraques.

Els polítics independentistes que excel·leixen com a retòrics de grans proclames patriòtiques i que parlen sovint d'uns valors ètics i d'una república catalana inexistente, que cada cop esdevé més, en la seva pràctica, una "res pública". Quan la Generalitat ni tant sols ha estat capaç de defensar i promoure el català i tampoc lluitar per acabar amb l'espoli fiscal de

l'estat espanyol.

¿Caldrà que pel bé del país i de tots els ciutadans ens independitzem de la nostra classe dirigent?

¿És comprensible tanta generositat? Ja que ells també cobren lo seu... Així, per exemple, l'exsecretari Xavier Muro cobrava 254 mil euros, el president Aragonès 130 mil i els consellers més de 100 mil, igual que 24 parlamentaris, amb un sobresou variable, tots els diputats fins a 30 mil euros anuals, que supera en molt el sou del president Pedro Sánchez amb 84 mil euros i el dels seus ministres amb 75 mil. Els polítics catalans certament tenen la gran virtut de ser uns gran avantatjats en els negocis que ens van ensenyar els fenicis.

Defensors acèrrims de la Cosa Nostra, han esdevingut una màfia política

